

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε΄.

ΑΡΙΘ. 54.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἀνά
2 Φύλλ. Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκία. Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ὀβ. παλαιούς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ Ὑπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
εἰ : α ο λ α π ο θ ῆ κ η ς .

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1862.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ,

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ τῆς ἀληθείας, τῆς προόδου καὶ τῆς αὐ-
ταπαρνήσεως — Σήμερον ἡμέρα τρίτη τοῦ μηνὸς Μαρ-
τίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξήκοστοῦ δευ-
τέρου, προσεκλήθη ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ἐδῶ παρὼν Δια-
βολαποθηκάριος ὡς δημόσιος Μνήμων, καὶ πιστὸς τῆς
Κοινῆς Γνώμης Σύμβουλος εἰς τὴν κατοικίαν τῆς ἐδῶ
παρούσης Γ. Κυβερνήσεως τῆς Ἑπτανήσου, εἰς τὴν ἐνο-
ρίαν τῶν Ἁγίων Μηχαήλου καὶ Γεωργίου κειμένην, ὅπου
ἡ ἐδῶ παρούσα Γ. Κυβέρνησις ἐν πλήρει συναίσθησει
τῶν περὶ αὐτὴν συμβαινόντων, σάας ἔχουσα ὑπὲρ ποτὲ
τάς φρένας καὶ μόλις κυριευμένη ἐκ τῆς ψυχικῆς ἐ-
κείνης συγκινήσεως ἣτις εἶνε ἰδικὴ κατάστασις τῶν διὰ
τὴν ἄλλην ζωὴν προετοιμαζομένων, μοι διέταξε τὴν σύν-
ταξιν τῆς τελευταίας τῆς καὶ ἐσχάτης βουλήσεως ἣτοι
διαθήκης. Παρόντων ὅθεν τῶν ὑποφαινομένων μαρτύ-
ρων ΚΚ. Ἰωάννου *Ἠίο-πίο*, Ἀντωνίου *Τρεματοῦρα* καὶ
τῆς Κοινῆς Γνώμης, ὅλων ἀσχέτων ἀλλήλοις καὶ πρὸς
τὴν διαθεθεμένην, συνένταξα ἤγουν ἐγραψα καθ' ὑπαγό-
ρευσιν τῆς τὰ ἐπόμενα :

« Δυσαννομένη πλησιάζον τὸ τέλος μου, καὶ ἐμπλεὺς
ὅλη τῶν αἰσθημάτων ἅτινα ἐμπνέουσι καθὲ ἀνθρώπον καὶ
Ὀρθόδοξον Χριστιανόν, καὶ ὑπὸ τῆς ιδέας αὐτῆς τοῦ α-
ποχωρισμοῦ μου ἐκ τοῦ ἀπατηλοῦ τούτου Κόσμου, εἰς
ὃν ὅλοι εἰμεθα ἐρχόμενοι διαβάται, καὶ ὅπου ἄλλο τι ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν ἀπολαμβάνομεν ἢ πρόσκαιρα καὶ ψευ-
δῆ ἀποκτήματα, ἀγοραζόμενα κάποτε διὰ τῆς ἀνίστου

ἀνταλλαγῆς τῆς αἰωνίου Κολάσεως, καὶ δισφηνίας μας
Διωρώσα ἐκ τοῦ ὕψους τῆς κλονιζομένης ταύτης δόξης μου,
πρώτην ἤδη φοράν, τὴν φοβεράν ἀβυσσον τῆς ἀνθρωπι-
νης μηδαμηνότητος — ῥίπτουσα ὀπισθοβόλον βλέμμα
εἰς τὸ ἄχαρι μου καὶ ὀδυνηρὸν παρελθόν, τὸ ὅποσον κατὰ
τὴν τρομερὰν ταύτην στιγμήν εἰδεχθέστατον ἐν πάσῃ
τῇ γυμνότητι τοῦ παρίσταται — Ἐνατενίζουσα τὸ μέλ-
λον, τὸ ῥοδῶδες ἐκείνο καὶ ἀνθηρὸν μέλλον ὅπερ ὡς εἰς
τοὺς δευπαλέους ὁδοπόρους τῆς ἐρήμου τὸ ἀπατηλὸν
mirage οὕτω καὶ πρὸς ἐμὲ τερπνὴ καὶ φευγαλεῖα
ἀποκάλυψις, πρὸς ἐπαύξεισιν τῶν δεινῶν μου σκιαγρα-
φεῖται. . . . Ἐν μέσῳ τῆρου. . . ἀγωνίας καὶ ἐλπίδος·
θέλω ὀρίξω καὶ διαθέτω ὡς ἔπειται :

« Πρώτον) Ἐγκαταλείπω εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Λόρδον
Μέγαν Ἀρμοστήν, τὸ ὅποσον καθιστῶ καὶ ἐκτελεστήν τῆς
Διαθήκης μου, ἐγκαταλείπω λέγω πρὸς αὐτὸν ὅλας
μου τὰς προσόδους δόξας καὶ τιμὰς : Οὗτος γὰρ ἔδωκεν,
οὗτος ὀφείλατο ὅπως αὐτῷ ἔδοξε οὕτω καὶ ἐγένετο.
Παρακαλῶ ὅμως αὐτὸν ὡς ἐκ περισσοῦ νὰ διαθήσῃ ὅλων
αὐτῶν μετ' ἧς εἴωθε μετριοπαθείας καὶ κρίσεως. »

« *I t e m* ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν ὅποσον
δήποτε Πρόεδρον τῆς Γερουσίας τὰ σμήνη τῶν κολάκων
καὶ θειασωτῶν μου, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ
κακὸν πρέπει ὁμοῦ νὰ δίδονται, τῷ χαρίζω ὡσαύτως
τάς πικράς μερίμνας μου τοὺς διαπληκτισμοὺς καὶ ὀ-
λους τοὺς ἐχθροὺς μου οἵτινες ἐνούμενοι μετὰ τοὺς ἰδικούς
του, πέποιθα ὅτι θὰ συγκροτήσῃσι σῶμα οὐχ' εὐκατα-
φρόνητον. — Ἐπεθύμουν νὰ δύναμαι νὰ τῷ κληροδοτή-
σω καὶ ὅλους τοὺς ἐλέγγους τῆς συνειδήσεώς μου!.. ἀλλὰ
φεῦ! δὲν εἶνε ἐξείνοι κτήμα μου, ἐγὼ ἀπ' ἐναντίας εἶ-
μαι πρᾶγμα τῶν ὅπου καὶ ἀντιπάγω ὡς ὁ Σατανᾶς
τοῦ Μιλτωνος τὴν Κολασιν, οὕτω καὶ ἐγὼ τοὺς ἐλέγγους
μου φέρω ἢ μάλλον εἶπειν πρὸς αὐτὸν φερμακί. Ἡ μετα-
δοσις αὐτῶν εἶναι δυσκόλος, ἐνῶ ἡ ἰδικὴ θάπανάς ἀπό-
κτησίς των εἶνε εὐκολωτάτη.

I t e m ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς ἕνα ἕκα-
στον τῶν Γερουσιαστῶν μερίδα τῶν ὄσων ἀφήκα εἰς τὸν

Πρόεδρον, πλέον τὴν ἔμπροσθέν μου περίσκεψιν καὶ τὴν πειθανότητα τῆς Προεδρίας διὰ τὸ μέλλον ἢ ὅτι ἄλλο ἢ φρόνησις τοῦ Ἐξοχωτάτου ἐκτελεστοῦ μου ἤθελε κρίνει εὐλογον — Τοῖς συνιστῶ δὲ νὰ μὴ πιστεύουσιν πλέον εἰς τὰ μάγια ἐν πλήρει ἸΘ' αἰῶνι... »

« *I t e m* ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν οἰονδήποτε Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. *Risolute ardire entro i limiti dalla moderazione*, ἀληθῆ πατριωτισμὸν καὶ ἀχραιρῆν αἰσθήματα, τούτέστι τὴν πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆσιν τοῦ Κ. Κουρῆ καὶ τὴν σταθερότητα τοῦ ἐθνομάρτυρος Ζερβού, ἐνούμενα δὲ ταῦτα εἰς συμφίει, ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον κράμμα δύνανται νὰ περιποιήσωσιν εἰς αὐτὸν τιμὴν ἐπ' ἀγαθῆ τῆς φιλάτης Πατρίδος του. »

« *I t e m* ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν Δ.ρα Ν. Λούζην τὴν Γραμματεῖαν τῆς Βουλῆς κατέναντι οἰασθήποτε τῶν συμπατριωτοῦ του ἀντιδράσεως, ἵνα καθίξῃ αὐτὴν διὰ βίου καὶ ἵνα ἀκολούτως καὶ ἀπαρεμπόδιως δυνήθῃ νὰ τὴν μεταδόσῃ καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του. »

« *I t e m* ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τοὺς κομματάρχας τὴν ἀποστροφὴν, τὴν ἀπέχθειαν καὶ τὸ μῖσος τοῦ Λαοῦ, ὅσον εἰς τὴν ζωὴν μου ἀπέκτησα ἵνα διὰ βίου τὸ ἀπολαύσωσι καὶ πάλιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Λαογόντων τὸ ἀποδώσωσι. »

« *I t e m* εἰς τὴν Νέαν Ἐποχὴν, κληροδοτῶ τὴν μέριμναν καὶ τὰ μελήματα τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. »

« *I t e m* εἰς τὸν βουλόμενον ἰσόβιον σύνταξιν μεταδωτὴν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἀμερολήπτου ἐξισορίσεως τῶν καθ' ἡμᾶς συμβεβηκότων. »

« *I t e m* ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν Λαὸν τῆς Ἐπτανήσου τὴν ἐγκάρδιον καὶ μητρικὴν μου εὐχὴν ὑπὲρ κατευδόσεως τῶν ἐλπίδων, πόθων καὶ ἐπιθυμιῶν ὅσα πραγματικῶς δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἡθικὴν του ἀναγέννησιν καὶ εἰς τὴν ὑλικὴν του τελειοποίησιν. »

« *I t e m* ἀφίνω, δίδωμι καὶ κληροδοτῶ εἰς τὸν Συντάκτην τῆς *Διαβολοθήκης* λόγῳ ἀμοιβῆς διὰ τὴν εὐπροσήγορον ἔκθεσιν τῆς διαβέσεώς μου, διὰ τὰ μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς μου, ἅπερ ὑπόσχεται δημοσίᾳ νὰ ψάλλῃ καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, ὅλην τὴν γελοιογραφικὴν ὕλην ὅση δύνανται νὰ συναχθῇ ἐκ τοῦ βίου μου ἵνα κάμῃ αὐτὴν ὡς θέλει καὶ βούλεται. Συνιστῶ προσέτι εἰς τὴν Γερουσίαν ἵνα... (διακοπῆ). »

« *Ἐκθαλιστικὴ Σημείωσις τοῦ Διαβολοπαθηκάρου* ». Εἶχε φθάσει εἰς τὸν ἀνωτέρω παράγραφον ἡ Κ. Γ. Κυβέρνησις ὅποταν δημοσιευθεῖσις τῆς προκυρήξεως τοῦ Ἄρμοστοῦ λυποθημήσασα ἐξέπνευσε εἰς τὰς ἀγκάλας ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου Μνήμονος καὶ τῶν μαρτύρων χωρὶς νὰ δυνήθῃ νὰ ἐπικηρώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς οὐδὲ τὸ προτύπου τῆς ἄνω ἐκτεθείσης τελευταίας τῆς Βουλῆσεως. Ὀμνυμι ὅμως ἐγὼ ὁ ὑπογραφομένος Μνήμων καὶ ὀμνυοῦσιν ἐπίσης καὶ οἱ ῥηθέντες Μάρτυρες ὅτι τοιαυτὴ εἶνε ἡ ἀκρίβης καὶ ἀπαράλλακτος διάθεσις τῆς Κ. Γ. Κυβερνήσεως, ἄνευ οὐδεμιᾶς προσσφαιρέσεως καὶ αὐτολεξεί ὡς τὴν ὑπαγόρευσε ἡ μακαρίτης πρὶν εἰ τῆς ἐπέβη τὸ ἀπαίσιον τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τῆς, ὁ ἔχων

ὄθεν ὅτα ἀκούειν ἀκουέτω καὶ ὁ βουλόμενος πιστεύσει πιστευσάτω. »

Ἐγένετο τῆ 3. Μαρτίου 1862 ἐν Κερκύρα.

(Τ. Σ.) Βελζεβοῦλ Ζαβουλῶν

Πράκτωρ τῆς « Δικολοποθήκης » διὰ τὸ συμβολαιογραφικὸν τμήμα.

Ἰωάννης Πίο-πίο | Μαρτυροῦμεν μεθ' ὅρκου ὅτι
Ἀτῶνιος Τρεματοῦρας | ἀληθῆ τὰ ἄνω εἰρημένα.

Κοινῆ Γνώμῃ Ἀναγνωρίζω, συμμορφοῦμαι καὶ ἐπισημοποιῶ αὐτά.

Ὅτι ἀληθῆς ἀντίγραφον ὅσον τῶ πρωτοτύπου.

Ἀσμοδαῖος

ΑΡΧΙΔΙΑΒΟΛΟΠΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Μᾶς κοινοποιεῖται τὸ ἀκόλουθον ὑπόμνημα τοῦ συναδέλφου μας Λισκαράτου.

Ἐκλαμπρώτατε Πρόεδρε,

Εὐγενεστάτη Βουλῆ.

Κ' ἐπρόπερσι ἐπαρουσιάσθηκα στὴν προκάτοχόν σας Βουλὴν, ἡ ὁποία μετὰ μία μόνη ψῆφο περισσύτερη δὲν ἐπαρδέχθη τοὺς λόγους μου κ' ἐπέρισι ἐπαρουσιάσθηκα στὴν ἰδίαν, καὶ ἡ Βουλὴ ἐκείνη ἐπνίξε τὴ φωνή μου κ' ἐφέτο πάλε παρουσιάζουμαι ξάναρχα εἰς ἐσᾶς, εὐγενέστατοι Κύριοι, καὶ θέλει ζακολουθῶ καὶ μεταταῦτα νὰ παρουσιάζωμαι πάντα στὲς Βουλὲς ὅλες, σὲ κάθε τους σύνοδο, ἕως ὅτου νὰ ἰδῶ τὴν Ἰόνιον Βουλὴν νὰ τιμῆσῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς μετὰ πρᾶξιν ἀρμόζουσαν εἰς τὸν χαραχτῆρα τῆς καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος μας.

Τὰ συμφέροντα τῆς Ἐπτανήσου, συμφώνως μετὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τὴν ἐδικὴν σας, Εὐγενέστατοι Κύριοι, δὲν ὑποφέρουν ἀνάμεσόν σας ἀνθρώπους ὁποῦ, στιγματισμένοι ἀπὸ ἀτιμίες εἰς τὴν κοινωνικὴν τους ζωὴν, ἀτιμάζουσι καὶ ζημιόουνε τὴν πατρίδα μας μετὰ τὴν πολιτικὴν τους πορείαν.

Τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τοῦ Κυρίου Κωνσταντίνου Λομπάρδου τὴ γνωρίζετε, Κύριοι, ἐπεὶδὴ ἐγὼ ἐδημοσίεψα λίγα τῆς δείγματα στὲς ἐφημερίδες καὶ ἤθελε γνωρίζετε καὶ περισσύτερα, ἂν ὁ πάρα-γεγαῖος Παρατηρητῆς δὲν ἤθελε σιωπῆσῃ τὰ ἄλλα Ἀχρίστιανα Γεγονότα τοῦ ἐσταλθῆκαν ἀπὸ τὴ Ζάκυθο, λίγο πρὶν τῆς ἀπερασμένης συνόδου.

Διὰ δὲ τὴν πολιτικὴν του πορείαν,

Ὁ Κύριος Κωνσταντίνος Λομπάρδος, λαοπλάνος τὸ ἐπάγγελμα καὶ προδότης, λαβαίνει τὴν ὀνομασίην του ὡς ἀντιπρόσωπος ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ τόπουτου, ὑποσχόμενόςτου κάθε φορὰ νὰν τὸν ἐνώσῃ μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διατηρῆ ἔπειτα τὴν εὐνοίαν τοῦ μωροῦ ἐκεῖνου ὄχλου κἀμνοντας τσαρτανιῶς μετὰ τὴν Βουλὴν, ἐν πλήρει συνεδριάσει! Ἡ τσαρτανιῶς ἐκείνης θέλγουν κ' ἐνθουσιάζουν

Ζησιτε θαυμασιώς τοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γενόμε-
νες πρόσκομμα σταματοῦνε τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν
τῆς Βουλῆς, καὶ ἀφανίζουνε τὰ συμφέροντα ὅλα τῆς
Ἑφτανήσου.

Ἡ ὑστερὴν περσινήτου προδοτικῆ ἀγυρτεία μετὰ τὴν ὀ-
ποίαν ἐσταμάτησε τὲς Βουλευτικὰς ἐργασίας, κ' ἐπαρά-
λυσε τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας εἶναι πάρα πολὺ
γνωριστέον, γὰρ νάναι χρεῖα νὰ σᾶς τῆ θυμῶσω, ἀλλὰ
μὴ νομίζετε, Κύριοι, ὅτι ἡ τσαρατανίς του ἐτελείωσαν
ἐκεῖ!... ἡ τσαρατανίς εἶναι ἡ τέχνη τοῦ ἀνθρώπου
τούτου ἡ τέχνη διὰ τῆς ὁποίας ἐφόουσκος τὸν φανα-
τισμὸν τῶν ὄχλων, καὶ ὕψωσε τὸν ἑαυτὸν του σ' ἐκείνην
τὴν λάμπην τὴν ἀχερένια εἰς τὴν ὁποίαν δυστυχῶς βα-
σπεύεται ἀκόμη, καὶ βασπῆται χάριν τῆς ἐπιμονῆς του
εἰς τὴν τσαρατανίαν! Ἄν γιὰ μίαν στιγμὴν ἀμελήσῃ
τὴν τέχνην του, σ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ λάμπη του
σβύεται ὁ ὄχλος τοῦ Τόπου του, ποῦ τότε στέλνει ἐπι-
ταυτοῦ γιὰ νὰ κἀνῃ τσαρατανίς, τοῦ συκόνει εὐθύς
τὴν ὑπόληψίν του, καὶ τὸν ἀφήνει στὴν ἀπελπιστικὴν
καταφρόνησιν τῶν νοσημόνων - τιμιῶν!... Ἀπαραίτητες
ὄθεν ἡ τσαρατανίς γιὰ τὸν Τσαρατάνον τοῦτον τῆ
Ζάκυθος, ὁ ὁποῖος, ἔξω ἀπὸ αὐτὴς, δὲν βλέπει παρὰ τὸ
πνίξιμο· κ' ἐφέτο ἀκολούθως τὰ ἴδια προσκόματα θε νὰ
βάλῃ στὲς βουλευτικὰς ἐργασίας σας, καὶ τὲς ἴδιες συνη-
θισμέναις ζημίαις θὰ φέρῃ τοῦ Τόπου μας, ἂν σεῖς δὲν
σπεύσετε νὰν τὸν ἀποβάλετε ἀπὸ τὸν κόλπον σας διὰ τὲς
τόσες του ἀτιμίαις, τσαρατανίς καὶ προδοσίας.

Διαβάσετε, Κύριοι, τὲς ἐφημερίδας τῆς Ἑφτανήσου,
καὶ θέλει βεβαιοθεῖτε ὅτι, ἄνθρωπος τοῦτος ὅπου κάθε
φορὰ θάνει μία του τσαρατανία σκόνταμα στὴ Βουλῆ
καὶ τῆ ρίχνει, καὶ ὑποχρεώνει ἀκολούθως τὴν Ἑφτανήσο
νὰ πληροῖν αἰωνίως σαράντα ἀντιπρόσωπους γιὰ νὰ
μὴν κἀνουν τίποτε, ὁ ἄνθρωπος τοῦτος, δὲν εἶναι παρὰ
ἓνας συκοφάντης, ἓνας ἀπατεῶν, ἓνας ἀγύρτης, ἓνας
προδότης, ἓνας διάβολος! Ἡ διαβολὴ μάλιστα ἐστάθηκε
πάντα τὸ μέσον του τὸ πουλιὸ πῆτῆδιον γιὰ νὰ μαζόνῃ
ὑπόληψιν, ὡς ἡ κλεψιά τὸ πουλιὸ ἀπότομο γιὰ νὰ
πλουτίσῃ!

Διαβάσετε, Κύριοι, τὲς ἐφημερίδας Ἐωσφόρον, Διο-
λαποθήκην, Παρατηρητήν, Ἀγύρον, καὶ θέλει βεβαιοθεῖτε
ὅτι, δὲν εἶναι βρισιὰς ἐκεῖνα ποῦ τοῦ φωνάζω τοῦ ἀν-
θρώπου τοῦτου, ἀλλ' εἶναι κλεψιάς του, συκοφαντίαι
του, ἀπάτες του, ἀγυρτεῖαι του, προδοσίαι του καὶ δια-
βολίαι του, μετὰ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν ἐχθεμέναις, μετὰ πολ-
λοὺς καὶ ἀξιοπιστοὺς μάρτυρας ὑποστηριγμέναις, καὶ ποῦ
αὐτὸς δὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰν τὲς ὑπέσει, ἀλλ' ἐβου-
λεύθηκε πάντα στὴ δημοσίευσή τους!!!!

Ἐνας τέτοιος ἄνθρωπος μέσα στὴ Βουλῆ, σᾶς ἀτιμά-
ζει, Κύριοι, καὶ μᾶς ἀτιμάζει, καὶ ζημιώνει τὴν ἐφταν-
νήσον ὅλην ὑπὸ ὄθεν τὴν ἐξουσίαν του ἀπὸ τὸν κόλ-
πον σας.

ΑΝΑ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Κεφαλληνία, 12 Μαρτίου, 1862.

Ἀγαπητέ μου Ἐξαδέλφε,

Σὲ παρακαλῶ νὰ μετὰ ἐπιτροπεύσης ἐνώπιον τῆς Βου-

λῆς, παρουσιάζοντας τὴν ἐσώκλειστή μου κατηγορίαν
κατὰ τοῦ λαοκλάου Κωνσταντίνου Λομπάρδου, ὅταν
τὸ νομίσῃς ἀρμοδιότερον, ὅταν δηλαδὴ τὸν ἰδῆς νὰ συ-
κόννεται γιὰ νὰ κἀνῃ μίαν Τσαρατανία. Μὴ σοῦ πονέ-
σῃ γιὰ μετὰ ὅτι τάχα ἐχθέτουμαι ἴσως στὴν ἀγανάχτη-
ση τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ εἶναι πρὸ πολλοῦ ποῦ εἶμαι ἀπο-
φασισμένος νὰ θυσιάσω τὸν ἑαυτὸν μου, ἂν χρειασθῶ, γιὰ
νὰ ἐλευθερώσω τὴν Ἑφτανήσον ἀπὸ τοῦτον τῆς τὸν
προδότην, ἀπὸ τὸν ΤΣΑΡΑΤΑΝΟ τῆ ΖΑΚΥΘΟΣ.

Παροσίασε λοιπὸν ἀφοβὰ τὴν Κατηγορίαν μου, καὶ,
ἂν ἡ Βουλῆ τὸ θελήσῃ, εἴμ' ἐδῶ, ἔτοιμος νὰ ὑποστῶ
ὅλην τὴν ἀγανάχτησίν της.

Εἶμαι μετὰ ὅλο τὸ θάρρος

Ὁ ἀγαπημένος σου Ἐξαδέλφος

ΑΝΑ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Πρὸς τὸν Εὐγενέστατον

Δ.ρα Νικόλαον Φοκᾶ Γεωργακάτορ.

κλ. κλ. κλ.

Εἰς Κορυφούς.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ.

Οἰαδήποτε βουλὴ προοιμιάζουσα δύναται νὰ συμ-
παληφθῇ μετὰ Ὁρχήστραν ἐνασχολουμένην περὶ τὴν κα-
τάλληλον συγχρόρησιν, καὶ ἐν ἀλλήλοις συμφωνίαν
τῶν πολυειδῶν ὀργάνων της, ἀπαλλάττομεν ὄθεν τὸν ἀ-
ναγνώστην ἐκ τοῦ πολυτόνου, παρατόνου καὶ ἀηδοῦς τοι-
αύτης προπαρασκευῆς, περιοριζόμενοι εἰς τὰ γενικώτερα
τῶν ἄχρις ὥρας ἐν τῇ Βουλῇ συμβάντων. — Παρίστα-
ται πρῶτον αἱ ἐξελέγξει, εἶτα ἡ ὀρχοδοσία, καὶ ἐνταῦ-
θα ἤθελε ἀναφυῆ ζήτημα κανονικοῦ δικαίου ἂν ὁ Βου-
λευτὴς δύναται νὰ ἦνε ἐπίορκος ἐνταυτῶ καὶ ἀναμάρ-
τητος, ἀλλ' εἶεν Ἐπὶ τοῦ συνταγματικοῦ τούτου ὅρκου
ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ἐξετέλεσεν ἀνὰ μίαν μουσικὴν
σκολιότητα ἢ ἐναλλαγὴν (variante ἢ variazione) ὁ
ὄρκος οὗτος φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ μόνον θέμα τὸ ὁποῖον
μετὰ τὸ Carnovale di Venezia, ἐπιδέχεται
ὅσας πλείστας ἐναλλαγὰς καὶ σκολιότητας καὶ ὁμοῦ δια-
μένει πάντοτε ὁ αὐτός. Μεταξὺ ὄλων τῶν Μουσικῶν
τούτων ἐναλλαγῶν συνιστῶμεν θερμῶς τὴν τοῦ Κ. Κ.
Τόμπρου ὡς τὴν κλασικώτεραν. — Μετὰ ταῦτα ἔχομεν
τὸ τρίδιον τοῦ Δ.ρος Γ. Λιβαδά τὸ συμμορφούμενον,
τὸ ἀναγραφόμενον καὶ τὸ ἐπισημαστικὸν πράγματα
πρὸς ἃ πρόβηλον τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐσυμμορφώθη,
καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ὄλων σχεδὸν καὶ ἀνεγνωρισθῆσαν καὶ
ἐπισημοποιήθησαν.

Τὸ τρίδιον τοῦτο κατὰ τινὰς ἠδύνατο νὰ μείνῃ δι-
πλωμένον ὡς ὑπῆρχε εἰς τὸ θηλάκιον τοῦ Κ. Λιβαδά·
ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν τολμῶμεν νὰ λύσωμεν τὸ σο-

Εαρόν τούτο περί τριοδίου ζήτημα.

Έχουμεν μετά ταύτα τὰς παραιτήσεις τῶν ΚΚ. Ζερβου καὶ Μομφεράτου, τὰς ὁποίας δύναται ὁ ἀναγνώστης ν' ἀναγνώσῃ ἂν δὲν ἀνέγνωσεν εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» ἐπομένως τὴν ἀμόλομον τῆς Βουλῆς ἀνηγόρευσειν τοῦ Δ.ρος Π. Ζερβου ὡς Προέδρου καὶ τοῦ Κ. Μομφεράτου ὡς ἀντιπροέδρου τῆς. Ἐπομένως τὴν σύσσωμον εἰσβολὴν τῆς βουλῆς εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἀνηγορευθέντων, ἐπομένως τὴν συγκάθεσιν τῶν ἐθνομαρτύρων, τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπιδείξεις τῶν ἀδελφῶν Κερκυραίων, καὶ τὰς συγκινημένους καὶ συγκινητὰς εὐχαριστηρίους τοῦτε Ἐκκλησιαστικοῦ Προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου.

Μετὰ ταῦτα τὸν λόγον τοῦ Ἀρμοστοῦ, ἀπόντων μόνων τῶν Ζακυνθίων, τὴν ἐμφρονα καὶ ἀξιοπρεπῆ ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου καὶ τέλος τὰς εὐχαριστηρίους τοῦ Δ.ρος Ν. Λουζῆ ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ πάλιν τοῦ ἐνέπιστευθῆ τὴν γραμματεϊάν τῆς.

Ἐλάθωμεν διὰ τοῦ ταχυδρόμου τῆς Κυριακῆς γνῶσιν περὶ τῶν ἀβούλων καὶ ἀβουλεύτων βεβουλευμένων βουλευμάτων τῆς Βουλῆς. Ὁ μισθὸς τῶν ἀντιπροσώπων μὲ ὅλας τὰς προτάσεις περὶ μετριάσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως ἔμεινεν ὁ αὐτάτατος. Εἶνε αὕτη ἡ μόνη μυστικὴ συμφωνεῖα τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἐξέτελεσε πάντοτε θαυμασιῶς.

Ἀκολουθῶντες ἔχομεν τὰ a solo τῶν ΚΚ. Λαυράγκα καὶ Λομπάρδου (τοῦ μὲν περὶ ἀναγωγῆς τοῦ μισθοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας εἰς 5 τάλληρα ἀγορεύσαντος, τοῦ δὲ περὶ ὀλοτελοῦς καταργήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κωμικώτερον προτεινάντος) Ἡ Βουλὴ καταγοητευθεῖσα ἐκ τῆς θαυμασίου τέγνης τῆς μουσικῆς παρεσύρετο αὐτομάτως εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἐνόησαν καὶ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον κρίναν τὸν μουσικὸν σκοπὸν τῶν τεμαχίων κατεσφύριζε τοὺς καλλιτέγνας καὶ τοὺς ἐκθεσιαστὰς των. Ὁσάκις ἡ βουλὴ παραβουλεύεται ἔχομεν δικαίωμα ἀπαραίτητον καὶ ἡμεῖς νὰ τὴν παρωδῶμεν, καὶ ὅταν πολυβουλεύεται εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἔτοιμοι νὰ παλινωδῶμεν. Σχέδιον ἀξιόλογον ἀπαντήσεως ἐτέθη ἐπὶ τοῦ βουλευτικοῦ τάπητος.

ΤΑ ΦΥΡΑΝΗ—ΜΙΓΑΝΗ.

Οἱ κανονοβολισμοί, αἱ κωδωνοκρουσαὶ αἱ φωταφίαι καὶ αἱ παντοῖαι ὑπὲρ τοῦ Κ. Καρούσου ἐπιδείξεις μᾶς ἔφερον τὴν πολιτικὴν χαρὰν ἐν μέσω τοῦ θρησκευτικοῦ πένθους, τὴν Λαμπρὰν ἐν μέσω τῆς Σαρακοστῆς. Ἡ μικρά μας πόλις παντοῦ ἔγεμε τῶν ἀνδρεικέλων τοῦ Ἰψιλότατου, πλείστοι δ' ἐφαίνοντο ἐπιγραφὰι φέρουσαι τὰ «Ζήτω ὁ Πρόεδρος τῆς Γερ. Κ. Δ. Κ.» «Ζήτω ὁ Ἀρμοστής Στόρξ.» Ἀκολουθῶνς ἐτελέσθη καὶ μεγαλοπρεπῆς δοξολογία ὑπὲρ τοῦ Κ. Καρούσου, παρόντος καὶ ἱεροτελοῦντος τοῦ Ἐπισκόπου μᾶς. Ἡ Ἀλήθεια διατείνεται εἰς ἐν τῶν πνευματωδέστερων ἄσθρων τῆς, ὅτι τὸ ἅγιον πνεῦμα δὲν ἠθέλησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐπανε-

λημμένας αἰτήσεις τοῦ Ἀρχιερέως. Φαίνεται ὁμοῦ ὅτι οἱ πνευματώδεις συντάκται τῆς, ὑπὲρ ποτε κατεγόμενοι ἐκ τοῦ δαιμονίου των πνεύματος, ἐσύγγυσαν τὸ κομματικὸν πνεῦμα μὲ τὸ ἅγιον. Ἴδου ἡ πρὸς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πνεῦμα δέσις ἢ μάλλον εἰπεῖν τὸ ἐπιτύμιον τοῦ ἀξιαγαστοῦ Ἐπισκόπου:

Πνεῦμα τὸ ἐποχῆς κατέβα καὶ ἐμᾶς νὰ ἀποκιάσεις,
 Ἄν τὰ μαῦρα κᾶνης ἄσπρα ἔχεις τίποτε νὰ χάσεις;
 Ἄνοχὴν παντοῦ κηρύττεις, δὲν ἀνέχεσαι κ' ἐμᾶς;
 Ἄχολο εἶναι περιστέρι καὶ σὲ μᾶς τώρα χολιάς;
 Ἄχ! σ' ἐνόησα δὲν εἶσαι σὺ τὸ πνεῦμα μας τὸ θεῖον,
 Εἶσαι πνεῦμα τῆς φαρτρίας, ἀλαλον, κωζόν, γελοῖον,
 Κ' ἐνθὸ τάχα μᾶς κηρύττεις πανταχοῦ ἐλευθερίαν
 Θέλεις ὅλους νὰ ὑποτάξῃς στὴν τρελλὴν σου δυναστείαν!
 Σὲ ὁ Χριστὸς θὰ ἐνόησε, ὅγ'ν εἶπε στὴ Γραφῇ
 Πῶς μακάριοι θενᾶνε οἱ τῷ πνεύματι πτωχοί.
 Σατανᾶ ὀπισθεῖ μου ὕπαγε, μὰ ὡς καὶ ἀποκεῖ
 Ἡμπορῶ νὰ σὲ κρημνήσω ἂν καμρῖὰ μοῦ φύγῃ... εὐχὴ.

— Εὐάρεστον, γραφικὸν καὶ ἐνθουσιῶδες θέαμα παρίστανται ὑπὲρ τῶν ἐθνομαρτύρων Ζερβου καὶ Μομφεράτου γινόμεναι προπαρασκευαῖαι καὶ ἐπιδείξεις. Ἐργάται πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, ἄνθρωποι παντὸς συμφέροντος, κομμάτων καὶ φρονημάτων πάντη διαφόρων καὶ ἀντιθέτων συνειργάζοντο εἰς τὴν δημοτελῆ ἐκεῖνην πομπὴν ὁ εὐπιστος καὶ καλοκάγαθος Λαὸς μας ἔχαιρε ἐν τούτοις εἰς τὴν ὡς ἐκ θαύματος συγχώνευσιν τῶν ἀλλοίων συμφερόντων, τῶν ἀντικειμένων προσωπικοτήτων. Καὶ πῶς νὰ μὴ πιστεύομεν εἰς τὰ θαύματα βλέποντες ἀρχαίους τινὰς ἀντιδύξισπᾶσας, νὰ συνεισφέρωσιν ἄδρᾶ ποσὰ διὰ τὰς ἐπιδείξεις ἐκεῖνας; χεῖρας καταψηφισάσας χθίζατε προῖχα τοὺς ἐθνομάρτυρας, νὰ στολίζωσιν ἤδη διὰ δαφνῶν καὶ μύρτων τὰς εἰκόνας των; Γλώσσας κακολογησάσας καὶ συκοφαντησάσας τὰ ἀγαπητὰ ἐκεῖνα τέκνα τοῦ Λαοῦ νὰ προσφέρωσιν ἤδη ἐν ποιητικῇ ἐκστάσει τοὺς πανηγυρικοὺς των; Ἄν ἡ σύγκρισις τῆς γλώσσης καὶ τῆς διανοίας τῶν τολμηρῶν ἐργατῶν τῆς Βάβελ εἶνε θαῦμα, θαῦμα ἐπίσης θὰ ἦνε ἡ αἰφνιδια αὕτη συνένωσις καὶ συνενόησις τῶν κομμάτων ἄτινα διὰ τῆς διαιρέσεως καὶ τῶν διαπληκτισμῶν των ἐπλήθυνον ἐπὶ τοσοῦτον τὰ δεινὰ τῆς Πατρίδος μας ὧ καὶ εἶνε θαῦμα διὰ τὸ ὅπῃον ἄς ὑψώσωμεν φωνὴν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἰψιστὸν ἂν οὐχὶ πρὸς τὸν Ἰψηλότατον.

— Ἐνοικιάζεται ὁ ἀνω πῖτος τῆς Οἰκίας τοῦ Ἐφημερίου τῶν Λατίνων πρὸς § 8.

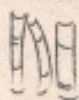
— Δίδεται σύμερον μεγαλοπρεπῆς Συμπόσιον διὰ συνεισφοράς πρὸς τιμὴν τοῦ Κ. Καρούσου, θέλομεν κατεβῆλαι πᾶσαν φροντίδα ἵνα ἀκριβέστερον τὸ περιεγράψωμεν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ ὑπεύθυνος ἔχουσας ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΠΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Α Λ Λ Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
A1.53.41.φ1.0052